

álláspontját tükrözte.) A Zsidó Tanács egy meghatalmazottja nyomban érintkezésbe lépett Angel Sanz-Brizzel, a spanyol ügyvivővel,¹⁵² aki azt javasolta a Zsidó Tanácsnak: kérje fel Madridot, utasítsa budapesti követségét, hogy adja ki a vízumokat az 500 gyereknek és 50–70 fő felnőtt kísérőnek. Javasolta továbbá, hogy a Zsidó Tanács kísérelje meg a Nemzetközi Vöröskereszten keresztül tető alá hozni a kivándorlást.¹⁵³ Július 29-én tárgyalások kezdődtek Born és Gergely György, a Zsidó Tanács képviselője között. Egyebek közt megállapodtak, hogy azonnal nekilátanak a gyerekek lajstromba vételének, és indulásukig a NVK védelme alatt különtáborokban helyezik el őket.¹⁵⁴ A kérdést Krausz és Farkas Zoltán, a spanyol követség jogtanácsosa is megtárgyalta egymás között. A megbeszélések ideje alatt a spanyolok, a svájciak és a svédek példáját követve, korlátozott számú védlevelet bocsátottak ki.

A gyermekek kivándorlására nem került sor. A nyilaspuccs után a közvetlen védelem és az életben tartás volt az egyetlen feladat. Ezt a vállalkozást már nem vitték végig a követség magas rangú tisztségviselői: Sanz-Briz és munkatársai Szálasi beiktatása után hamarosan visszatértek Spanyolországba. A spanyol követség vezetését Giorgio (Jorge) Perlasca vette át. Antifasiszta olasz volt, aki Franco ellen harcolt a spanyol polgárháborúban. 1941-ben érkezett Budapestre mint az egyik olasz élelmiszercég beszerző ügynöke. A német megszállás után rejtékhelyre vonult, mert közismert volt szembenállása Mussolini rendszerével, illetve a náciizmussal. Sztójay hatóságai internálták, de közvetlenül a Szálasi-puccs előtt visszaengedték Budapestre. 1944. novemberének elején spanyol útlevelet kapott Sanz-Briztől, aki felkérte, legyen segítségükre a spanyol védelem alatt álló zsidóknak. Ellátták követségi papírokkal, amelyek tanúsították, hogy a spanyol diplomáciai testület tagja, majd teljes gőzzel mentőmunkájába kezdett.¹⁵⁵ A hónap előrehaladtával, amikor Sanz-Briz és munkatársai visszatértek Spanyolországba, állítólag azért, mert félték, hogy a közeledő oroszok haragszanak a szovjetellenes Franco-rezsim képviselőire, Perlasca úgy döntött, hogy a helyükre áll. Mivel gyakran felkereste a követséget; hivatalba lépése nem keltett gyanút sem az alacsonyabb rangú személyzetben, sem a nyilas külügyminisztériumban, ahol elismerték új ügyvivőnek. Perlasca és munkatársai közel 3000 menlevelet osztottak szét.¹⁵⁶

A menlevelek birtokosai közül sokat a főváros V. kerületének spanyol védelem alatt álló házaiban helyeztek el. Perlasca mentőmunkájának hatékonyságát jócskán fokozta, hogy Tarpatak Zoltán, a kerület rendőrkapitánya is együttműködött vele.

November 15-e után a spanyol védettséget zsidókat a többi védett zsi-